wimse põhjan es tohi mitte ine-
mise jälge alla, tht ts tõesest
põhjast rawast, kas ts kartoyas
föält rawa, ja emi rõõsust
üle olli tattü es jä ka nõüsi
mitte ilma palyata.

5. Lina rabahamisest

Nüi linast olli ärä sõkuldu
ts panti mõnikõrd paarküm-
mend wakki rahadama, ja
kui sõkuldu lina füdmadä
weel olli ts anti mehe jaos
päiwas ümmer pimula rabada,
aga kui jo olli ärä jädu
sõkund, ts ennekti wiis puuda
selle et ts jo palju laid wälja
oin rappuntides, nii et rahot
tuiski linnu mehe jaos päiwäs
wiis puuda pidi jaoma, ja
Edangen keri lina wõeft andmise
tulli ts wõeti sulya otsapidi
linni ja rappuntide laewa
sottal, nimt keri föält mõni
lina Libenogyne wälja pidi
tõõma ts wõsti mulka, ts
tada, nimt selleh weel ka
enna jago es ole asä rabadu
ts tästi jagu mulka, nimt
keri ts nii käsk rabohaja
olli ärä tahi soedue, ts
nakkati mulga mehi otta
kutsma, tule nüüd ja
wõtta oma pihsti maha, ts
saab ümmer, aga peal mein
pihsit maha wõttonne ts jaade
wiis tõis tõõma.

6. Kubija võiwa woorm

Et mõisa kubijat muide
rahwa kulcsest kerge äwä
tunda olsi, selle pärast olli
ka kubijal käsk olnu üttle
ofsiwalisu ülikantba tunda,
tõõa jaun jõnk, kamps, ja
pintsi pääwa käik mustaks
wärwsit olema, ja wõsk nõuki
keri pohtunik een, ja weel
palgatakkan ka punga sottal
wõsti nõuki, alga mis wõimu
tõõal ts olli, kas jaun ehk
talwe, wõõjane ehk jaun
raiwas käigil pidi nii olema
ja mütsi wõis ta külk kaua
mõõnest ta esi takkasi, nimt
tubbi sadajane kõwera ilsa-
sest käen, ts olli kubijat
jo toisse jees tunda tülalt,
selle mees nii pugusiid kerei
jo es ole löüda kui mõisa
kubijas selleh teed nimt an
wõis anda, selle kubijast es
tohi kiäki mitsuka mõõta
nimmi, wai pidi kubat pääst
äwa wõõtma ja tõõal ase andma
nimt kerelaama, — kõre aus
kubijas meil mõistmatuide eppetes
— nimt kaalä olli sel mehel
ja ligi kaes müüja maasest
mütsiga mõõdä kõrk, olgu ka
oma wai wõõras mees, aga se
jaar iks tulli palja taiwse ou
andmada ekker eest. —

7. Tulest

Kuna ajalisst inemisest pidiwä
ka tuli üles wõtmise mees, pole
enämb waiwa nägemä kui meie
nüüd naeme, selle ts es jä tuld
meijalt, kui pidi tulise ja
ränisa kõõtama, ja olli selle
tarwis härste pehmes tättü sõõ
pem pehs, aga et neid ka enämb
es ta, ts wõedi nõkke alsi, mille
kütse tuli pihse mutte palama
lei, nimt kui naise edanyn tule
tuka ts pihse matki, ts tõnuti,
tulyene maakka ja no oman
kotton ärä nime ja kiäli tuse
mano, selle ja wihaja penisees meel
ka ei kaste kui pimo otsma
tõõme, — ja tommonyn kui
üles tulli nimt tuli olli ärä
kistuma tahtdawosst, ts
jooksi kiäli tave mano tuld
otsma, millest weel müüdki
rahwa jääu jõna am, et jõna
tulli no füüja kui tuld kaarde-
ma, ses kiäli pun olli, neil es
ole joht ja jõna käää, et tuld
otsma tõõse tave mano koma
monyn pidi minema, aga ses
üttisuus paigues ellewä, nee pele-
jõwä ääsi minnä, wakest wesst
ehk rahkemp maat, selle ts pim-
mel ööl laiklis mõtsa pun nii
palyo jal silmä et ünemine
pidi palgämo jäämä, ja tuli
pewä minekti kuspis walge paal
jõtma, — . Tõõsu mehil olli ka
tõõ mon pihse tõmpamine
jaun arjamüüde, selle tuli üles
tõõmine wõi münikönd wäega
palyo aija, ts olli pärjumehil
nõnt wana kohla jäsp ellaste
palama panku, nimt ts pihs-
se rõõwal mwan, kuse ts mutte
tuki käthe jai, — nimt ts
tullima ütte jaun wassa
pääse pihska wälki, kelleda jõhe
tuld üles es ta, selle neil es
ole mmm atsan, kui puhas
weewel, ent ts kui weel
mõnt tuli kibenadene koitä
olli, ts tõnsati selle mano
jaa ja kõtse mutte palama,
nee pihska ilmsti edimalt
wolla kohtumekil, ses üüsti
wotesi nelmudi püüdmä kätse
et ts mutte tuli üles jai,
ja nelmut pagema es pääse,
ja nee pihska olli ts nii kawwa
kui nee penis pihska wälki tulli-
mille üle pärjumehil jaun
wõõm olli, ja ütlewä aga küll
et nemä kalli emma aga neide-
ga am pääse palama paandmi-
ne kätse mäng, kui kõõra
mõõda kimsse ääd nükkest
ts am tuli ülewän, — aga
ennekti kui edimalt pihska
talo rahwa kätte nakkti paama,
ts maatis üks kuspisene
kahkümmend wiis kuppidest,